

REGERINGSRÄTTEN

RÄTTSFALL

Livränta på grund av olycksfall i vad den utgör ersättning för fördyrade levnadskostnader.

Besvär av snickeriarbetaren H. angående inkomsttaxering år 1952. — Sedan riksförsäkringsanstalten jämlikt 1916 års olycksfallsförsäkringslag tillerkänt H. på grund av kvarstående men efter honom genom olycksfall år 1949 åsamkad skada en årlig livränta av 2.200 kr., förordnade anstalten enligt 11 § 1 mom. 4 st. nämnda lag tillika dels att livräntan skulle utgå endast om och i den mån särskilda förhållanden därtill föranledde, dels ock att av livräntan ett belopp av 240 kr. för år skulle utbetalas till H. såsom ersättning för ökade levnadskostnader. H., som uppbar avlöning från statsanställning med 7.151 kr., yrkade att ett mot den honom tillerkända livräntan svarande belopp av lönen måtte beskattas till reducerat belopp och att den faktiskt utgående livräntan icke alls måtte beskattas. — PN beskattade lönen i dess helhet samt livräntan å 240 kr. till reducerat belopp. KR: ej ändring — RR: ej annan ändring än att det från riksförsäkringsanstalten utbetalta livräntebeloppet av 240 kr., såsom avsett att täcka vissa av H:s invaliditet föranledda kostnader, skäligen icke borde till någon del beskattas. (RR:s utslag den 12/5 1959.)

Anm.: Jämför RÅ 1958: 1050 ang. majoren B. (Skattenytt 1958 s. 360) — annan utgång.

Rabattförmån.

Besvär av personalchefen R. angående eftertaxering för år 1954. — R., som tidigare haft tjänstebil till sitt förfogande, inköpte på förslag av sin arbetsgivare en personbil, därvid han genom arbetsgivarens föranstaltande erhöll rabatt å 5.000 kr. Enligt bilfirman hade rabatteringen skett på grund av arbetsgivarens inköp av en lastbil och en skåpbil. — PN eftertaxerade R. för beloppet 5.000 kr. KR: ej ändring. — RR nedsatte eftertaxeringen med 1.000 kr., som av rabatten ansågs belöpa på den av R. inköpta bilen (2 ledamöter: ej ändring). (RR:s utslag den 21/4 1959.)

Avdrag för telefon.

Besvär av sjuksköterskan B. angående inkomsttaxering år 1954. — B., som var operationssköterska vid Malmö sjukhus med lön av 10.740 kr. (mannens lön 8.093 kr.), vägrades av PN avdrag för kostnad för abonnemang av telefon med 106 kr. trots invändning att hon på grund av nattjourtjänstgöring vore nödsakad att ha telefon i hemmet. KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 6/5 1959.)

Ränta å skuld till eget bolag.

Besvär av fabrikören E. angående inkomsttaxering år 1954. — E., som ägde aktierna i två aktiebolag, vägrades avdrag med 6.765 kr. för ränta å skuld till bolagen, enär räntan icke erlagts kontant under beskattningsåret. E. hade invänt, att han för beskattningsåret deklarerat lön från bolagen å tillhoppa 34.000 kr. men härav kontant uppburit endast 13.317 kr., varför det under alla förhållanden föreläge kvittningsrätt mellan debiterad ränta och krediterad lön. KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 6/5 1959.)

Tomtförsäljning.

Besvär av dödsboet efter R. angående R:s inkomsttaxering år 1954. — R. hade tillsammans med en bror sålt tomter från en av dem ägd fastighet. Under beskattningsåret hade sålts — förutom tomter för 58.129 kr. — ett jordområde för 11.328 kr. Området, som sålts till dess tidigare arrendator för jordbruksändamål, var genom ett grönområde avskilt från under byggnadsplan liggande mark. — RR ansåg försäljningen av jordområdet icke hänförlig till jordstyckningsrörelse. — R. hade under beskattningsåret från en fastighet, som han ursprungligen köpt för att nyttja till sommarnöje, sålt en tomt samt bortgivit en tomt till envar av sina två döttrar. — PN upptog till beskattning såsom intäkt av jordstyckningsrörelse förutom köpeskillingen för den sålda tomten, 5.520 kr., jämväl ett till 14.154 kr. beräknat värde för de två bortgivna tomterna. — Dödsboet framhöll att gåvorna inneburo uppfyllande av ett gammalt löfte samt att döttrarna redan tidigare bebyggt tomterna. KR: ej ändring. — RR ansåg överlåtelsen till barnen icke

kunna anses hänförlig till jordstyckningsrörelse. (RR:s utslag den 28/4 1959; en ledamot av RR skiljaktig.)

Anm.: Givaren skall beskattas, om tomten ingår i varulagret. Så ansågs tydligen inte vara fallet här.

Byggmästares fastighetsförsäljningar.

A. Besvär av byggmästaren J. A. H. angående inkomsttaxering år 1953. — H. som sålt en obebyggd tomt till Malmö stad och samma månad, som köpebrev utfärdats, av staden erhållit entreprenad å bebyggande av tomten, beskattades av PN för vinsten vid försäljningen såsom inkomst av byggnadsrörelse. — KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 14/4 1959.)

B. Besvär av byggmästaren G. L. H. angående inkomsttaxering år 1952. — H., som 1926 inköpt en tomt och bebyggt densamma under åren 1932—1933, beskattades av PN såsom inkomst av rörelse för vinst å försäljning under 1951 av fastigheten, 43.700 kr. H. hade invänt, att rörelsen upphört 1939 och att han med ett undantag innehaft av honom bebyggda fastigheter i minst 10 år. TI hade genmält, att H. taxerats för inkomst av rörelse åren 1927—1932, 1936 och 1942. KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 14/4 1959.)

Jordstyckningsrörelse.

Besvär av TI angående hemmansägaren E:s inkomsttaxering år 1954. E. hade från en åren 1938—1939 inköpt fastighet under beskattningsåret sålt två bostadstomter, ett område till vägförvaltningen och ett mindre område för sammanläggning. E. framhöll, att försäljningen till

vägförvaltningen skett under expropriationsshot. Under åren 1940—1944 hade E. sålt 5 områden, av vilka endast ett avsett bostadstomt medan de övriga för sammanläggning avyttrats till tomtägare, som förvärvat tomterna av fastighetens förre ägare. E. hade sålunda endast företagit tre egentliga tomtförsäljningar, varav två under beskattningsåret. En del av fastigheten låg inom ett område för vilket byggnadsplan var upprättad. E. påstod, att man på grund av markens beskaffenhet icke kunde förvänta någon ytterligare tomtförsäljning från den del av fastigheten, som låg inom byggnadsplanens gränser. — PN beskattade E. för inkomst av jordstyckningsrörelse. — KR ansåg sådan rörelse icke föreligga. — RR: ej ändring. (RR:s utslag den 2/6 1959; en ledamot ville fastställa PN:s beslut.)

Familjebolags skattskyldighet för aktieutdelning; fråga om bolagets vinstmedel i skällig omfattning använts för utdelning till delägarna.

Besvär av Aktiebolaget H. angående inkomsttaxering år 1953. — Bolaget, hade enligt V. & F.-kontot för 1952 haft intäkt av aktieutdelning från andra bolag med 136.053 kr. och vinst genom aktieförsäljning med 320 kr. Utgifterna utgjordes av räntor, 231 kr., och allmänna förvaltningskostnader, 2.019 kr. Vinsten uppgick följaktligen till 134.103 kr. Bolaget disponerade vinsten för avräkning å en i räkenskaperna från föregående verksamhetsår inbalanserad förlust å 319.765 kr. — RR förklarade bolaget skattskyldigt för intäkten av aktieutdelning enligt följande motivering: Väl har bolaget i sin balansräkning vid beskattningsårets utgång efter avdrag för årets vinst å 134.103 kr. redo-

visat en från föregående år kvarstående förlust å 185.662 kr. I målet får emellertid anses utrett, att denna förlust helt härör från tid, varunder bolaget i annan aktieägares hand drivit rörelse, och således uppkommit innan bolagets verksamhet, i samband med att aktierna i bolaget förvärvades av den person vars dödsbo numera är aktieägare, omlades till att avse förvaltning av värdepapper. Vid sådant förhållande och med hänsyn jämväl till storleken av bolagets aktiekapital, 1.200.000 kr., kan den omständigheten, att bolaget på grund av redovisad förlust hindrats att lämna utdelning, icke föranleda till att bolaget skall anses frikallat från skattskyldighet för av bolaget uppuren aktieutdelning. (RR:s utslag den 25/2 1959; två ledamöter ansåg, att några vinstmedel icke varit tillgängliga för utdelning till aktieägarna med hänsyn till den i räkenskaperna enligt ovan kvarstående förlusten å 185.662 kr.)

Familjebolags skattskyldighet för erhållen aktieutdelning.

Besvär av TI angående Aktiebolaget P. M. P:s inkomsttaxering åren 1953—1955. — Bolaget var ett rörelsedrivande familjebolag, som sedan 1946 till största delen ägdes av ett holdingbolag, Aktiebolaget G., som i sin tur ägdes av familjen P. — För de nio beskattningsåren 1942/43—1950/51 hade av AB P. M. P:s nettovinster å 1.073.142 kr. utdelats 364.000 kr. Av dessa utdelningar hade AB G. för år 1945/46 fått 14.000 kr. av totalt 16.000 kr. och för åren 1946/47—1950/51 52.500 kr. av totalt 60.000 kr. årligen. AB G., som under 1952 avvecklat sitt aktieinnehav, hade i sin tur endast utdelat 4.000 kr. för år. För beskattningsåren 1951/52—1953/54 hade AB P. M. P:s nettovins-

ter uppgått till resp. 48.032 kr., 79.496 kr. och 61.411 kr., varav uppbyren utdelning å svenska aktier utgjorde 31.267 kr., 33.651 kr. och 26.704 kr. Själv utdelade bolaget resp. 30.000 kr., 34.000 kr. och 34.000 kr. — RR ansåg bolaget jämlikt 54 § 3 st. KL och 7 § 3 st. förordningen om statlig inkomstskatt skattskyldigt för erhållna utdelningar å de svenska aktierna. (RR:s utslag den 26/2 1959.)

Avdrag för bidrag till organisation, som främjar bidragsgivarens verksamhet till vetenskaplig forskning och dylikt i annan form.

Besvär av TI angående förhandsbesked. Bolaget X. ämnade inrätta en stiftelse för forskning och till denna avsätta 250.000 kr. Enligt stadgarna skulle stiftelsens ändamål vara att till enskilda personer eller enskilda eller statliga institutioner eller fonder utgiva bidrag till gagn för sådan forskningsverksamhet, som direkt eller indirekt fölle inom ramen för bolagets verksamhet, allt i den utsträckning bolaget vid direkt omkostnad för dylikt ändamål vid taxering till statlig inkomstskatt skulle vara berättigad till avdrag för kostnaden härför. Bolagets bidrag till stiftelsen skulle kontant eller på därmed jämförligt sätt överföras till stiftelsen. Utöver grundinsatsen, 250.000 kr., finge stiftelsen icke mottaga större årligt bidrag från bolaget än som motsvarade 150 % av summan för samma tid från stiftelsen beviljade forskningsanslag. Sistnämnda föreskrift hade införts i stadgarna för att omöjliggöra för bolaget att utnyttja stiftelsen i inkomstutjämnande syfte. Vidare skulle stiftelsen enligt stadgarna stå under tillsyn och vid dess upplösning skulle befintliga medel användas i enlighet med stiftelsens ändamålsbe-

stämning eller, därest bolaget upplösts före stiftelsen, tillföras Konung Gustaf V:s åttioårsfond. — Enligt vad bolaget anförde hos RN skulle stiftelsens forskningsresultat i görligaste mån patenteras och utnyttjas i bolagets fabrikation. Därjämte skulle alla kliniska resultat och erfarenheter av värde publiceras i fackpressen. — Bolaget anhöll om förhandsbesked, huruvida det vore berättigat till avdrag för såväl berörda avsättningar å 250.000 kr. som framtida avsättningar till stiftelsen. — RN fann avsättningarna böra jämsställas med direkt för avdragsgill forskningsverksamhet havda kostnader. — Hos RR yrkade TI, att bolaget måtte förklaras icke vara berättigat till avdrag för avsättningarna. Enligt TI:s uppfattning borde för avdragsrätt krävas att bidraget icke huvudsakligen vore avsett att täcka kostnaderna för bidragsgivarens interna forskning. Forskningsresultaten borde vara tillgängliga för alla inhemska företag, som voro beredda att bidra till kostnaderna. Därest förhandsbeskedet lämnades utan ändring, skulle detta medföra, att företagen i förväg kunde erhålla avdrag för framtida kostnader för forskning. — RR: ej ändring. (RR:s utslag den 2/6 1959.)

Återbetalning av inbetald insats eller förtäckt utdelning?

Besvär av Edith P. angående inkomsttaxering år 1952. — Genom avtal den 5/10 1938 förvärvade Edith P. jämte annan person samtliga andelar i en fastighetsförening, vilken skulle överlämnas till köparna den 1/1 1939. Föreningens andelskapital utgjorde vid utgången av 1938 1.000 kr. och vid 1939 års ingång 10.000 kr. Mot ökningen av andelskapitalet svarade bl. a. en uppskrivning av värdet av

föreningens fastighet från 138.000 kr. till 145.000 kr. Andelskapitalet nedsattes år 1951 till 600 kr., varvid bokfördes fordran för andelsägarna hos föreningen å 9.400 kr. — PN beskattade Edith P. såsom för utdelning från föreningen för 3.500 kr., motsvarande hälften av förenämnda uppskrivning. — KR: ej ändring. RR ansåg däremot att — enär i föreningens räkenskaper vid beskattningsårets ingång upptagna andelskapitalet, 10.000 kr., vore att anse såom av medlemmarna inbetalda insatser — nedsättningen av andelskapitalet icke kunde för Edith P. medföra skattskyldighet såsom för utdelning. (RR:s utslag den 28/1 1959.)

Penningförvaltande företag: avsättning till delcrederefond.

Besvär av Aktiebolaget Industrikredit angående inkomsttaxering åren 1954 och 1955. — Bolaget, som under åren 1948—1952 avsatt 385.709 kr. till ett delcrederekonto, avsatte under 1953 till samma konto 94.770 kr. och 1954 103.963 kr., motsvarande 0,3 % av de utlånade beloppen per den 31/12 1953 och 1954. — PN vägrade avdrag för avsättningarna. KR: ej ändring. TI hade bl. a. framhållit, att tidigare verkställda avsättningar voro betryggande med hänsyn till de säkerheter som bolaget betingade sig och att bolaget under sin 20-åriga verksamhet aldrig lidit någon förlust genom utlåning. — RR medgav avdrag, enär bolaget är ett penningförvaltande företag samt bolagets lånefordringar förty äro att betrakta som tillgångar avsedda för omsättning i bolagets rörelse, alltså och då den av bolaget under beskattningsåret till delcrederekonto verkställda avsättningen — med hänsyn bl. a. till omfattningen av bolagets utlåning och tidigare till samma konto av-

satta belopp — icke kan anses obehörig. (RR:s utslag den 12/3 1959.)

Substansminskning.

Besvär av AB Marks Tegelbruk angående inkomsttaxering åren 1953—1956. — Bolaget vägrades av samtliga instanser avdrag med 1.000 kr. för substansminskning å lertäkt. Taxeringsmyndigheterna hade framhållit, att förskjutning av tidigare outnyttjade avdrag ej kunde äga rum. (RR:s utslag den 14/4 1959.)

Anm.: Med hänsyn till att utredningen var bristfällig torde målet sakna prejudikatvärde. Frågan om rätt att förskjuta avdrag för substansminskning torde fortfarande vara olöst. Jämför RR:s utslag den 2/9 1958, Skattentytt 1959 s. 79 och där införd anm. Den där återgivna slutsatsen, att avdrag i nämnda fall medgivits även för värdeminskning före beskattningsåret, torde vara för långtgående.

Jubileumskostnader.

Besvär av AB A. F. H:s Kortvarulager angående eftertaxering för år 1945. — Bolaget eftertaxerades av PN för 1.556 kr., avseende kostnaderna för en middag i anledning av bolagets 40-årsjubileum. Vid middagen hade deltagit så gott som alla anställda (ett 15-tal personer) och en del leverantörer. Hos KR åberopades till stöd för avdragsrätt för kostnaderna ifråga RÅ 1950:490, där avdrag medgavs för kostnaderna för middag vid 50-årsjubileum för personal och till mindre del kunder och leverantörer. TI invände att i sistnämnda fall de anställda utgjorde 191 av 196 gäster och att det var fråga om 50-årsjubileum och icke 40-årsjubileum. KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 17/3 1959.)

Underskott å kommissionärsbolag.

Aktiebolaget A. (hattfabrik) träffade den 15/12 1949 överenskommelse med aktiebolaget B. (varv) om övertagande från och med den 1/1 1949 av det senare bolagets rörelse på så sätt att detta bolag såsom kommissionärsbolag skulle driva rörelsen för bolaget A:s räkning. Bolaget B. hade — efter förvärv av den rörelse som drivits av ett äldre bolag — bildats av W., vilken jämte sin hustru ägde aktiemajoriteten i bolaget A. — Bolaget A. deklarerade vid 1950 års taxering till statlig inkomstskatt nettointäkt av fabriktionsrörelse (hattfabrik) i K. till 156.420 kr. samt yrkade avdrag för underskott å den varvs- och verkstadsrörelse i L., som bedrivits av bolaget B., med 133.491 kr. PN och KR vägrade avdrag för underskottet, tydligen med hänsyn till att bolaget A. övertagit bolaget B:s rörelse först den 15/12 1949 och att avtalet samma dag ej ansetts kunna ha tillbakaverkande giltighet. — RR förklarade emellertid bolaget A. berättigat till ifrågakavande avdrag. (RR:s utslag den 3/3 1959; två ledamöter ville ej ändra KR:s utslag.)

Aktiebolags förvaltningskostnader m. m. hänförliga till innehav av aktier i andra bolag.

Besvär av allmänna ombudet hos MKPN angående Telefonaktiebolaget L. M. Ericssons inkomsttaxering år 1952. — I juni 1950 erbjöd bolaget (LME) aktieägarna i Mexikanska Telefonaktiebolaget (MTE) att utbyta sina aktier i MTE mot av LME utställda 30-åriga förlagsbevis av en ny emission, löpande med 3,5 % ränta från den 1/7 1950. Därvid skulle för varje aktie i MTE å nominellt 180 kr. erhållas dels ett förlagsbevis å samma belopp, dels ock en kontant ersättning av

25 kr. Denna aktieinlösen hade samband med vissa transaktioner berörande den mexikanska telefonmarknaden. — Vid 1952 års taxering yrkade LME avdrag, förutom för ränta å förlagslånet med 750.358 kr., för kostnad för tryckning av förlagsbevis till lånet med 16.395 kr. Av bolaget uppburen utdelning å svenska aktier uppgick till 990.562 kr., därav icke något belopp å aktierna å MTE. — TN i Stockholm vägrade båda avdragen. Hos MKPN framhöll LME bl. a. att då inlösen aktualiserades, man övervägt att verkställa densamma kontant, något som väl varit möjligt med hänsyn till kassaställningen. Bolagets likvida medel skulle emellertid därmed ha reducerats så avsevärt att det hade blivit nödvändigt att emittera ett förlagslån för finansiering av rörelsen i övrigt. Frågan om räntornas avdragsgillhet måste bedömas efter det verkliga förhållandet att inlösen av aktierna i MTE skedde med egna medel och att bolaget samtidigt emitterade ett förlagslån för att anskaffa medel för rörelsen. — MKPN fastställde TN:s beslut. Hos KR vidhöll LME sitt yrkande och hävdade att tryckningskostnaden — liksom ränta — vore att anse som kostnad för upptagande av lån utan samband med aktieförvärv. KR vägrade avdrag för räntan men medgav för tryckningskostnaden, vilken KR ansåg hava utgjort förvaltningskostnad jämlikt 39 § KL. RR — varest allmänna ombud hos MKPN yrkade att avdrag för tryckningskostnaden måtte vägras — biföll dennes talan, när vad i målet förekommit visade att ifrågakomna tryckningskostnad 16.395 kr. ägt omedelbart samband med bolagets förvärv av aktier, därå utdelningen icke utgjorde för bolaget skattepliktig inkomst, samt vid sådant förhållande kostnaden icke kunde

anses avdragsgill. (RR:s utslag den 15/4 1959.)

Avdrag för svinn för charkuteriförsäljare.

Besvär av TI angående köpmannen L:s inkomsttaxering år 1953 i Stockholm. — L. är försäljare hos ett aktiebolag som driver matvarufabrik. Han köper sina varor hos bolaget i fast räkning och åtnjuter varurabatter, motsvarande provisioner beräknade på värdet av den varukvantitet han uttager hos bolaget efter det pris som detaljisterna få betala. L. har egen bil för sin försäljning och erhåller särskild ersättning härför i form av förhöjd provision. Fram till den 1/4 1952 erhöLL L. vid utvägning hos bolaget en övervikt på vägen motsvarande ungefär 1 %. Från den 1/4 1952 tillämpades så kallad exakt vägning och som en följd härav lämnade bolaget en särskild vägningsgottgörelse (provision) med 1 % på partipriserna. — PN — som ansåg L:s inkomst såsom charkuteriförsäljare härflyta av rörelse — upptog bruttointäkten till 43.005 kr. och medgav avdrag för förlust genom bortvägning och viktninskning med 5.720 kr., motsvarande 1 % av LL:s försäljningssumma under 1952. — KR — där L. yrkade avdrag för bruttovägning och viktninskning med 2 % av försäljningssumman — fann L. berättigad till avdrag för svinn med yrkat belopp. — TI uppgav hos RR, att L. erhållit konstant vägningsgottgörelse med 4.146 kr., som icke upptagits såsom intäkt. RR fann, att L:s verksamhet finge anses vara att hänföra till tjänst, att bruttointäkten borde bestämmas till 47.151 kr. samt att L. finge anses berättigad till avdrag för förluster genom bortvägning och viktninskning, under tiden den 1/1—den 31/3

med 2 % av försäljningssumman under denna tid samt under återstående del av året med 2 % av försäljningssumman under sistnämnda tid. (RR:s utslag den 22/4 1959.)

Anm.: Jämför RÅ 1937 not 603 m. fl. och 1938 not. 170 m. fl.

Anskaffningsvärde?

A. Besvär av Svenska T. AB angående inkomsttaxering år 1954. — Bolaget, som enligt avtal den 21/4 1953 av ett dödsbo förvärvat sex inregistrerade varumärken i avräkning mot bolagets fordran å dödsboet till angivna belopp av 233.591 kr. och som sålt ett av varumärkena till K. Aktiebolag, yrkade avdrag för värdeminskning å de fem återstående varumärkena efter 10 % å uppgivet anskaffningsvärde å de behållna varumärkena. (233.591—9.933 kr.) PN vägrade avdrag. KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 11/2 1959.)

Anm.: Någon utredning om de övertagna varumärkenas verkliga värde hade bolaget inte lyckats förebringa.

B. Besvär av K. Aktiebolag angående inkomsttaxering år 1954. — Bolaget, som var ett systerbolag till det i föregående rättsfall omnämnda Svenska T. AB, hade för 9.933 kr. köpt ett av de sex varumärkena, som det senare bolaget i sin tur övertagit av dödsboet efter S., vilken varit direktör och aktieägare i de båda bolagen. PN förvägrade bolaget avdrag för värdeminskning å varumärket, som yrkats med 994 kr. KR: ej ändring. RR medgav avdraget. (RR:s utslag den 11/2 1959.)

Anm.: Svenska T. AB redovisade överskott för det beskattningsår, då varumärket såldes till K. Aktiebolag och förut-sattes ha blivit beskattat för den för varumärket erhållna likviden.

Beskattningsort för hästuppfödning- och travsportrörelse.

Besvär av bilhandlaren E. angående inkomsttaxering år 1955. — E., som var bosatt i Vara, bedrev bl. a. hästuppfödning- och travsportrörelse med ett antal hästar, som under tid då de icke tränats eller tävlat på banorna i Åby, Solvalla och Jägersro, varit stationerade på gårdar i och omkring Vara. Administrationen skötte från E:s kontor i Vara. Å verksamheten uppkom under beskattningsåret 1954 underskott med 10.127 kr., som av PN och KR medgavs till avdrag vid taxering till statlig inkomstskatt men ej vid taxering till kommunal inkomstskatt i Vara, enär underskottet ej ansetts hänförligt till Vara — RR medgav vid sistnämnda taxering till kommunal inkomstskatt i Vara avdrag med hälften av underskottet enligt följande motivering: Den av E. bedrivna hästuppfödning- och travsportrörelsen har, enligt vad handlingarna i målet få anses utvisa, under beskattningsåret bedrivits under sådana förhållanden, att väl hästuppfödningen men icke travsportverksamheten må anses i beskattningshänseende hänförligt till E:s hemortskommun. Det i nämnda rörelse uppkomna underskottet får med hänsyn till omständigheterna i målet anses till hälften belöpa å hästuppfödningen. (RR:s utslag den 18/8 1959.)

Anm.: Inkomst av travsportrörelse, torde ha ansetts hänförlig till de kommuner, där tävlingar ägt rum.

Förvärv av hyresrätt: rätt beskattningsår för hyreskostnaden.

Besvär av bilskoleinnehavaren L. angående inkomsttaxering år 1952. — Enligt köpekontraktet den 17/11 1950 förvärvade L. med tillträde den 1/1 1951 en damfriseringsrörelse med inventarier för

16.000 kr. Sedan L. överflyttat nämnda rörelse till annan lokal, inrymde han en av honom bedriven bilskolerörelse i damfriseringsrörelsens förutvarande lokal. L. försålde damfriseringsrörelsen jämte inventarier enligt köpekontraktet den 23/12 1950 för 6.000 kr. — PN och KR vägrade L. med 10.000 kr. yrkat avdrag för förlust vid försäljningen. — RR ansåg att beloppet 10.000 kr. utgjorde omkostnad för förvärv av hyresrätten till de lokaler, vari L. från och med beskattningsåret 1951 bedrivit sin bilskolerörelse och förklarade — ehuru ovannämnda transaktioner skett under 1950 — hinder i allt fall med hänsyn till förekommande omständigheter icke kunna möta för L. att åtnjuta avdrag för hyreskostnaden på en gång under förevarande beskattningsår. (RR:s utslag den 14/4 1959; två ledamöter ansåg att, då avtalet om förvärv av hyresrätten ingåtts under 1950, L. icke var berättigad att vid 1952 års taxering avdraga större del av beloppet 10.000 kr. än som med hänsyn till den tid, under vilken han kunde beräknas få förhyra ifrågakvarande lokaler, belöpte å beskattningsåret och ville därför vid nämnda taxering medgiva avdrag med endast 1.000 kr.)

Periodiskt understöd till fränskild make i form av kostnadsfri bostad.

Besvär av civilingenjören G. angående inkomsttaxering år 1953. — I deldom den 15/1 1952 i mål angående hemskillnad mellan G. och hans hustru intogs såsom en överenskommelse mellan makarna, att hustrun och ett makarnas minderåriga barn skulle kostnadsfritt få bo kvar i en G. tillhörig bostadsrättslägenhet, till dess slutlig dom vunne laga kraft. Hemskillnadsdomen vann laga kraft den 19/9 1952. G. yrkade avdrag såsom för periodiskt

understöd till hustrun icke blott för vad han under året kontant utgivit till hustrun, 3.450 kr., utan även för sina kostnader för lägenheten under tiden den 15/1 —den 19/9 eller 1.733 kr. G. hävdade att de månatliga avgifter, han haft att erlägga för lägenheten under den tid hustrun bott där efter deldomen utgjorde periodiskt understöd i samma grad som det kontanta underhållet. — PN medgav avdrag för kontantbeloppet men vägrade avdrag för bostadskostnaden. — KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 5/5 1959.)

Förutsättningar för eftertaxering.

Besvär av TI angående fabrikören Å. påförd eftertaxering för år 1954. — Å. var en av 3 delägare i ett handelsbolag. De övriga delägarna voro E. och ett dödsbo. Enligt avtal i juni 1953 övertogs dödsboets andel i handelsbolaget från och med den 1/1 1953 av Å. och E. för 50.000 kr. I handelsbolagets bokslut den 31/12 1953 — varav utdrag bilagts Å:s år 1954 avlämnade deklaration 1954 — gottskrevs dödsboets konto, som vid 1953 års ingång upptog en behållning av 34.885 kr., andel av handelsbolagets inkomst under 1953 med 18.669 kr., svarande mot å V. & F. såsom särskild inkomstpost upptagen dold reserv i varulager. Av räkenskapsutdragen framgick vidare, att dödsboet under beskattningsåret uttagit dels 1952 års vinst med 3.585 kr. och dels 50.000 kr. enligt förbindelse den 30/6 1953. Å. blev år 1954 taxerad enligt sin deklaration. PN, som ansåg att Å. bort beskattas för sin andel av den under 1953 framkomna dolda reserven i varulagret, eftertaxerade år 1956, Å. för 9.350 kr., motsvarande hälften av beloppet 18.699 kr. — KR undanröjde ef-

tertaxeringen, enär vederbörande beskattningsnämnder vid 1954 års taxering lämnat Å:s deklaration och vid densamma fogat räkenskapsutdrag utan erinran, samt ifrågavarande efterbeskattning skett med ledning av uppgifterna i berörda deklaration och räkenskapsutdrag. — RR: ej ändring. (RR:s utslag den 18/3 1959.)

Ansökan om tillämpning av 80 %-regeln.

Besvär av direktören L. En av L. den 15/2 1957 till länsstyrelsen ingiven ansökan om restitution jämlikt förordningen den 6/6 1952 med bestämmelser om begränsning av skatt i vissa fall beträffande honom för taxeringsåret 1955 påförd skatt avslogs av länsstyrelsen, enär ansökningen inkommit för sent. L. åberopade, att han redan i sin år 1955 avlämnade självdeklaration förbehållit sig att hos länsstyrelsen söka avkortning enligt 80 %-regeln. KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 18/3 1959.)

Förordningen om ackumulerad inkomst. För sen ansökan.

Besvär av H. och S. angående skatteberäkning för ackumulerad inkomst vid 1955 års taxering. — H. och S. sålde år 1954 en av dem innehavd rörelse. I sina deklarationer uppgåvo H. och S., att de hos PN skulle begära att vinsten vid försäljningen beskattades som ackumulerad inkomst. Hos PN ansökte H. och S. den 8/2 1956 om skatteberäkning för ackumulerad inkomst och framhöllo bland annat att anhållan om sådan skatteberäkning redan skett i deklarationerna. Ansökningarna upptogos likväl icke till prövning. (RR:s utslag den 26/5 1959.)